

РЕШЕНИЕ

№ 150

гр. Разград, 03.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на пети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **КОНСТАНТИН П. КОСЕВ**

при участието на секретаря **РАЛИЦА СТ. ВЪЛЧЕВА**
като разглежда докладваното от **КОНСТАНТИН П. КОСЕВ** Административно наказателно дело № 20233330200351 по описа за 2023 година

Постъпила е жалба от К. А. А. от с.Р., обл. Разград срещу Наказателно постановление №23-1873-000091 от 02.06.2023г., на Началник Сектор към ОД на МВР Разград, РУ Разград, с което на жалбоподателя на основание чл.178д от ЗДвП за нарушение на чл.98, ал.2, т.4 от същия закон му е наложено наказание глоба в размер на 200 лв. Счита, че наказателното постановление е незаконосъобразно и моли да бъде отменено.

В съдебното заседание жалбоподателят, чрез повереника си, поддържа жалбата.

За наказващия орган ОД на МВР гр.Разград не се явява представител.

За Разградска районна прокуратура не се явява прадставител.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и след проверка на обжалваното наказателно постановление, констатира следното:

Като подадена в срок от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на съдебно обжалване, жалбата е допустима. Разгледана по същество, същата се явява основателна, макар и по различни от изтъкнатите от обжалващата страна причини.

С обжалваното Наказателно постановление №23-1873-000091 от 02.06.2023г., на Началник Сектор към ОД на МВР Разград, РУ Разград на жалбоподателя на основание чл.178д от ЗДвП за нарушение на чл.98, ал.2, т.4 от същия закон му е наложено наказание глоба в размер на 200 лв. Същото наказателно постановление е издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение АД252557/05.05.2023г., съставен на жалбоподателя от полицейски инспектор при РУ на МВР Разград. В НП се сочи, че на 05.05.2023г, около 11:15ч. в гр. Разград, бул. Априлско въстание № 3А, жалбоподателят управлявал лек автомобил марка "Фолксваген Пасат" с ДК№ *****, собственост на А.А., като паркира управляваното от него МПС на паркомясто обслужващо хора с трайни увреждания, което е обозначено с хоризонтална и вертикална сигнализация, като такова-Д-21. От фактическа страна такава ситуация е отразена и в акта, но в отличие от НП в акта като дата на нарушението се сочи 02.05.2023г. Прието е, че

жалбоподателят, без да има това право, паркирал управляваното от него мПС на място, определено за превозно средство, обслужващо хора с трайни увреждания, или за превозно средство, приспособено и управлявано от хора с трайни увреждания, с което нарушил чл.98, ал.2, т.4 ЗДвП.

Пред РРС е разпитан като свидетел полицейския служител Ст. Б. /актосъставителя/. Същият потвърждава отразените в акта обстоятелства, като сочи, че при проверка при търговския обект «Кауфланд» установил автомобила, паркиран на паркомясто, предвидено за лица с трайни увреждания. Жалбоподателят бил в автомобила, като шофьор и обяснил, че не той, а майка му, която била собственик на автомобила, имала право да ползва това паркомясто. От представено копие от свидетелство за регистрация на МПС се установява, че действително собственик на автомобила е майката на жалбоподателя А.А.. Същата е инвалид, видно от представено копие от Решение на ТЕЛК и има право да ползва съответно паркомясто, видно от представено копие от карта за паркиране на хора с трайни увреждания. А.А. обаче не била на мястото при паркирания автомобила – пред «Кауфланд» жалбоподателят изчакал съпругата си /която малко след това се появила/. Майката на жалбоподателя, както той обяснил, била в аптека на кръговото кръстовище на ул. Кирил и Методий, т. е. в съвсем друга част на града. Жалбоподателят обяснил, че идвайки от село с автомобила, оставил майка си до посочената аптека, а той и съпругата му отишли до «Кауфланд». Тези обстоятелства не са спорни. Тази ситуация действително води до нарушение на чл.98, ал.2, т.4 ЗДвП, тъй като макар и жалбоподателят да е ползвал автомобил, собственост на лице, имащо право да паркира на съответното място, то в случая с паркирането на съответното място не са обслужвани правата на правоимащото лице, а жалбоподателят сам се е ползвал от паркомястото, което противоречи на целта на закона.

Остава обаче под въпрос какво е установено относно времето на извършване на нарушението, тъй като в акта и НП се сочат различни дати на деянието– съответно 02.05.2023г. и 05.05.2023г. Така допуснатото противоречие води до неяснота относно това дали в акта и НП се визира една и съща ситуация. Този порок не може да се отстрани по реда на чл.53, ал.2 ЗАНН, тъй като в случая допуснатото противоречие води до неустановеност именно по отношение извършване на нарушението, доколкото не е ясно дали в НП реално е възприето същото деяние, отразено в акта. Това при всички случаи осуетява възможността на жалбоподателя да разбере какво му се вменява от фактическа страна и в този смисъл жалбата му се явява основателна. При тази ситуация съдът намира, че Наказателното постановление се явява незаконосъобразно, тъй като при ангажиране отговорността на жалбоподателя са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които не могат да се отстранят и от съда. При това наказателното постановление следва да бъде отменено, тъй като е незаконосъобразно.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА Наказателно постановление №23-1873-000091 от 02.06.2023г., на Началник Сектор към ОД на МВР Разград, РУ Разград, с което на жалбоподателя К. А. А. от с.Р., обл. Разград на основание чл.178д от ЗДвП за нарушение на чл.98, ал.2, т.4 от същия закон му е наложено наказание глоба в размер на 200 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Разградски административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Разград: _____